

pleitnota zitting Acb aanlegverg/kapverg Schev Weg 2 oktober 2018

Onze Scheveningse Weg werd in 1665 aangelegd door Huijgens. Cultuurhistorisch is het uniek dat een straatbeeld uit de Gouden Eeuw nog bestond. Nu is dit beeld is gesloopt ten behoeve van het aanleggen van het nieuwe tramspoor.

De vraag waar het nu om gaat: Wordt de spoorvernieuwing zodanig uitgevoerd dat het unieke karakter van de Scheveningse Weg ooit weer zal kunnen terugkomen in de toekomst ?

Bij de thans vergunde aanpak zal dat volgens cliënten nooit meer het geval kunnen zijn.

Voor de aanlegvergunning geldt: De betreffende bestemmingsplannen bepalen dat die in dit geval nodig is. De dubbelbestemming “waarde-Cultuurhistorie” brengt mee dat het College in de beoordeling van de aanvraag voor de aanlegvergunning wel degelijk de cultuurhistorische waarden dient te betrekken.

Voor de kapvergunning geldt:

APV Artikel 2:88 Weigering vergunning/ontheffing

- *1.Het bevoegd gezag kan de vergunning of ontheffing, als bedoeld in artikel 2:87, eerste lid, weigeren dan wel onder voorschriften verlenen in het belang van:*
 - *natuur-, educatieve en milieuwaarden;*
 - *belevings- en gebruikswaarden.*

Daartegenover staat het belang van de spoorvernieuwing, dat ook zwaarwegend is. Men mag een zorgvuldige afweging van de belangen verwachten.

In woorden doet het College dat ook: Ook in het verweerschrift noemt het College dat voor vergunningverlening als voorwaarde dient te wegen: Spoorvernieuwing met behoud van zoveel mogelijk bomen.

Om tot spoorvernieuwing te komen op de minst bezwarende wijze, namelijk met behoud van zoveel mogelijk bomen, heeft het College een Denktank georganiseerd die advies kon uitbrengen hoe de spoorvernieuwing te realiseren met behoud van zoveel mogelijk bomen.

En het advies van de meerderheid, de variant “verschoven ligging”, is overgenomen door het College en door de Raad.

Dat lijkt toch heel zorgvuldig ? Waarom dan toch bezwaren ?

Het College dient ten aanzien van alternatieven deze wel degelijk mee te wegen, wanneer duidelijk is dat een alternatief gelijkwaardig resultaat oplevert met aanmerkelijk minder bezwaren met het oog op natuur, milieu en cultuurhistorische waarden.

Nu overweegt de voorzieningenrechter voorlopig oordelend dat in het kader van de voorbereiding van de besluitvorming alle varianten en voorstellen vanuit de denktank uitvoerig zijn besproken. Het is begrijpelijk dat de voorzieningenrechter vluchtig oordelend in

het kader van een voorlopige voorziening deze indruk krijgt. Het overleg was langdurig. Men is meerdere malen bijeengewoest. Er zijn allerlei onderzoeken gedaan. De stapel papier is enorm. De meerderheid van de leden van de Denktank ging akkoord met de gekozen variant.

De klacht, dat de voorbereiding van het besluit niet zorgvuldig is geweest, is drieërlei:

- De uitwerking van de door de meerderheid van de leden van de Denktank gekozen variant, waarvoor nu vergunning is verleend, wijkt op onderdelen ingrijpend af van de variant zoals die is besproken in de Denktank met ongewenste gevolgen, die bij de behandeling in de Denktank niet werden voorzien.
- De andere geopperde alternatieven zijn inhoudelijk niet zodanig uitgewerkt om ze op haar merites te beoordelen; ze kregen gewoon geen “kans”
- Niet de variant, zoals door mijn cliënten voorgesteld, is aan de gemeenteraad gepresenteerd, maar een veel kostbaarder andere variant, waarbij het College deed voorkomen alsof dat de alternatieve variant van verzoekers was.

Anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, is naar mijn mening de keuze voor de meerderheidsvariant van de “vershoven ligging” geen politiek besluit dat door de rechter gerespecteerd moet worden. Men heeft een advies gevraagd. Dat advies is op onjuiste wijze voorbereid en gepresenteerd en daarom onderdeel van de voorbereiding, de motivering van het besluit tot vergunningverlening.

In de Denktank kwamen verschillende alternatieven naar voren:

“strengelspoor” waarbij voor een deel van het traject volstaan wordt met één spoor en de trams op elkaar wachten om te passeren. Komt een dergelijk systeem over de wereld voor bijvoorbeeld in de drukke Leidsestraat in Amsterdam, dat voorstel werd door de HTM meteen afgeserveerd, omdat het niet “veilig” zou zijn. Zonder verder onderzoek werd deze variant van de agenda gehaald. Een dergelijke aanpak had de meeste bomen gespaard.

Vervolgens ging het om de varianten “paal naast poer” dan wel “vershoven ligging”

Waarom kiezen 5 leden van de Denktank, waaronder cliënten, voor “paal naast poer” of strengelspoor? Hoe minder men in de grond roert, hoe minder de wortels worden beschadigd.

In het besluit lezen we waarom 7 leden Denktank kiezen voor de variant “vershoven ligging”: Behoud van de vitale rij lindebomen, doordat de eerste poer die zich het dichtst bij de bomen bevindt te laten zitten en het plaatsen keerwand worden optimale condities gemaakt tbv bomen in de toekomst (geen beperking meer door het spoor) maatwerk tbv aantal aangewezen bijzonder waardevolle bomen

Cliënten onderschrijven dit niet. Het waarom is zelfs in de motivering van het besluit zelf te vinden: Zie het besluit, bijlage Beoordeling activiteit pag. 4/10 onder 2. “Tracé tussen Prof. Teldersweg en de Burg van Karnebeeklaan met betrekking tot de kastanjes: “Met het verwijderen van de spoorconstructie is wortelbeschadiging onontkoombaar”

Dat geldt dan evenzeer voor de lindebomen, waarvan gesteld wordt dat die bewaard moeten blijven. De gekozen variant waarborgt niet het behoud van de bomen zoals wordt aangenomen, daarom voldoet deze variant niet aan de onderzoeksvraag.

C.M. Visser, Bomenstichting: “Ik heb zaterdag 29-09-2018 gekeken en foto’s gemaakt. Ook al zijn de 1^e rij poeren in het Scheveningse deel op hun plaats gebleven, er zijn wortels beschadigd. Dat kon ook niet anders omdat de wortels tussen de poeren door waren gegroeid.”

De bestektekeningen en de werkwijze die nu zal worden toegepast, waren in de Denktank niet bekend, de risico’s konden voor de leden van de Denktank, maar ook door het College en de gemeenteraad, die zich uiteindelijk hebben uitgesproken voor de variant “vershoven ligging” niet bekend zijn !

De Aanvraag Spoorvervanging heeft het over verleggen van de betonnen platen van 1,5 m tot 2,2 m richting bos. In de DT is altijd gezegd dat de betonnen plaat 1 m zou verschuiven richting boszijde.

Wat heeft dit tot gevolg:

Geen boomviaducten ter bescherming behoud bijzondere bomen

Het beste bewijs is het verweerschrift tegen de kapvergunning: De bedoeling was om 9 oude waardevolle bomen te behouden met boomviaducten. Nu blijkt er helemaal geen ruimte te zijn voor boomviaducten. Daardoor moesten juist grote, oude en cultuurhistorisch waardevolle bomen worden gekapt (nrs: 32, 41, 42, 43, 67, 68, 69, 86, 87). Hiervan staan nog laatste genoemde 4 bomen: De kapvergunning van 2 bomen is geschorst en 2 dienen nog als hop-over.

Nu wordt eenvoudigweg meegedeeld: Behoud van die bomen is gewoonweg niet mogelijk. Mijn cliënten krijgen dus gelijk. Terwijl in de DT de mogelijkheid werd voorgespiegeld dat die bomen wel behouden konden blijven.

De betonnen platen t.b.v. het tracé komen veel dichterbij de bomen aan de boszijde waardoor ook behoud van die bomen onzeker wordt (zie uitgraven en weggappen van grote hoeveelheden wortelpakketten)

Vaststaand uitgangspunt is dat wanneer meer dan 20-25% van de wortels kapot worden getrokken of anderszins worden beschadigd overleeft de boom het (op den duur) niet.

Bij wijze van onderzoek naar de variant “vershoven ligging” zijn proefsleuven gegraven om een beeld te krijgen waar de wortelstelsels van de bomen liggen. Gegraven is slechts tot 70 cm diep, terwijl uit de bestektekeningen blijkt dat een cunet zal worden uitgegraven op 1.20 m diepte ! Oude bomen wortelen diep om het grondwater te bereiken. De gevolgen daarvan zijn dus niet onderzocht. De diepte van 1.20m is de Denktank niet bekendgemaakt en heeft dus niet kunnen meewegen in de oordeelsvorming. Het proefonderzoek is onvoldoende.

In dit geval is de Denktank voorgehouden dat de bomen wel de graafwerkzaamheden zullen overleven, terwijl de ervaring anders leert.

De bomenrapportages lijken indrukwekkend, maar er is dus niet geïnventariseerd welke bomen als gevolg van de invloedsfeer tussen 1,50 en 2,20 m cq verschuiving moeten sneuvelen en hoeveel.

De Bomenstichting Den Haag heeft nu tijdens de werkzaamheden geconstateerd dat wortels langs het gehele traject zijn afgerukt soms afgesneden. De situatie van 2 kastanjes was zo ernstig dat het college is verzocht om handhavend op te treden.

2. In de DT is de variant voorgesteld met: Gescheiden betonstroken met tussen de sporen volle grond. Zodat een groene strook kan ontstaan. Dit is zonder overleg in de uitwerking vervallen. Zie tekeningen spoordoorsneden. Het is nu ook te zien ter plaatse. Een aaneengesloten betonnen baan van het Vredespaleis tot aan Scheveningen.

Snoeiprofielen: In de gekozen variant is geen rekening gehouden met het snoeiprofiel, **dat nu 9,30 meter hoog is**, dat nodig zal zijn om boven en rond het spoor voldoende ruimte te creëren voor de trams, leidingen en de middenmasten.

Cliënten voorzien dat het snoeien te ingrijpend zal zijn voor de oude bomen. Met name de beuken zullen ingrijpende snoei niet overleven. Van andere bomen zal de oorspronkelijke boomvorm ingrijpend wijzigen.

Ieder onderzoek of de oude bomen waarvan het profiel zo ingrijpend moet worden aangepast dit zullen overleven, ontbreekt.

Bovendien het spoortracé wordt nu ca 11 meter breed zodat de boomkronen aan weerszijden van het spoor elkaar nimmer zullen bereiken, waardoor nimmer het beeld van een groen bladerdak boven het spoor en over de weg zal kunnen ontstaan.

3. keerwanden Uit de bestektekening blijkt dat in afwijking van het voorstel zoals door de meerderheid van de DT aanvaard, er drie betonnen keerwanden worden aangebracht.

In de DT is expliciet aan de orde gesteld dat langs de linden die behouden worden juist géén keerwand moest komen omdat wortels te zeer worden beschadigd/beperkt. Nu al valt te zien hoeveel wortels worden afgesneden.

Dat nu twee keerwanden aan weerszijden van de nieuw te planten bomen worden geplaatst is voor de DT ook nieuw. Door het aanbrengen van keerwanden krijgen de bomen slechts ca 3 meter wortelruimte. Zie bestektekening prod. 23 aanvullende stukken. Dat betekent dat de kroon ook niet veel breder dan 3 meter zal kunnen uitgroeien. Voor bomen geldt dat het wortelstelsel onder de grond zich net zo uitstrekt als de kroon met **nog 1 meter extra buiten de kroonprojectie, omdat de wortels regenwater moeten opvangen.**

Gisteren is de ruimte tussen rijbaan en spoor ter plaatse opgemeten:

Eerste boom bij Tolhuis: 2,40 -2,45 m ruimte

Tussen Tolhuis en vd Spuy: 3,05-3,10 m ruimte

Ter hoogte van Van de Spuy: 3,05 -3,10 m ruimte

Zie de verklaring van een hoveniersbedrijf Aard (prod 11 aanvullende stukken): De teruggeplante bomen krijgen onvoldoende ruimte om ooit te kunnen uitgroeien tot

volwaardige volgorde bomen die passen bij de allure van de Scheveningse Weg. Ook hier wordt niet voldaan aan de beoogde doelstelling.

Nu is al vast te stellen dat de bomen in hun groeimogelijkheden te zeer worden beperkt om te kunnen uitgroeien tot volwassen bomen met een over de weg reikend bladerdek, terwijl dit door het College als voorwaarde is geformuleerd.

Het beeld van de **groene koepel** verdwijnt. Dat komt:

- omdat de bomen aan weerszijde van het spoor verder uit elkaar komen te staan, 11 meter,
- omdat de boomvrije ruimte van de middenmasten 9,30 meter hoog wordt i.p.v. de huidige 5,5 meter,
- omdat de bomen tussen de keerwanden van rijbaan en spoor te weinig wortelruimte krijgen om zich goed te kunnen ontwikkelen,
- omdat de wortels van bomen aan boszijde minder ruimte krijgen dan ze nu hebben, met als gevolg minder stabiliteit en minder goede groeimogelijkheden.

Kortom. Het pronkjuweel van de Scheveningse Weg wordt een alledaagse straat tussen Den Haag en Scheveningen.

Alternatief is verkeerd voorgesteld en heeft geen serieuze beoordeling gekregen

Het alternatief “paal naast poer” met behoud van de bestaande bosgrond en poeren heeft als voordeel dat er niet in de grond wordt geroerd, waardoor aanzienlijk meer bomen behouden kunnen blijven en aanzienlijk meer bomen zullen overleven. Deze mogelijkheid is ook de doelstelling van het College, toch wordt niet voor deze variant gekozen.

Bij de voorbereiding van het besluit en de belangenafweging heeft deze variant geen serieuze kans gekregen.

Het College wijst de variant van verzoekers “paal naast poer” af op met name volgende gronden:

1. De wortels zullen onherstelbaar beschadigd worden ! 2. De kosten zijn vele malen hoger.

Ad 1: Het College vergelijkt met een andere paal naast poer-variant die helemaal niet door de Denktank is voorgesteld: Betonnen palen van 40 cm doorsnee. Inderdaad zullen de wortels dan te zeer beschadigd worden! Dat is veel zwaarder en ingrijpender dan de variant van verzoekers van stalen paaltjes van ca 23 cm doorsnee.

Bovendien moet volgens de gemeente ten onrechte het maaiveld rond het tracé worden opgehoogd, hetgeen inderdaad zorgt voor enorme meerkosten. Zo een ophoging komt echter helemaal niet voor in de variant van verzoekers. Men heeft dus de variant “paal naast poer” van verzoekers afgeserveerd door met een ingrijpender, veel mee kostbare eigen variant te komen, die helemaal niet is voorgesteld.

Nu wordt als slechtste tegenargument opgeworpen dat geen ervaring bestaat met “paal naast poer”. Heeft het College nooit van innovatie gehoord ? In de DT is juist gevraagd om expertise op te doen naar deze variant. Het lange tijdsverloop van het proces van de DT is niet aangewend om onderzoek te doen. De HTM bleef vanaf het begin afwijzend.

Meest ergerniswekkend is dat in de standpuntenbrief van de wethouder aan de gemeenteraad (door het College overgelegd) een “verzonnen” variant van betonnen palen van 40 cm breedte wordt beschreven.

Men presenteert als alternatieve variant niet die zoals door verzoekers voorgesteld, maar een veel kostbaarder andere variant waarbij inderdaad de wortels alsnog ernstig beschadigd worden en doet voorkomen alsof dat het alternatieve variant van verzoekers is.

kosten

Een kosten- en batenanalyse van de varianten en een vergelijking daarvan is niet gemaakt. De gemeente heeft in de standpuntenbrief van 27-06-2017 gesteld dat de kosten van een variant van palen met behoud van de huidige ligging eu 41 miljoen zouden bedragen.

Dat fabelachtige bedrag is te verklaren, omdat het College nu beweert dat bij de variant van cliënten” het gaat om betonnen palen van 40 cm (geheel onjuist) en het hele tracé , kruisingen e.d. moeten worden opgehoogd, terwijl dat helemaal niet het geval is in de variant die cliënten voorstaan. Zie de beschrijving van de variant “paal naast poer” door ir Peter Drijver.

De aanpak “paal naast poer” is ook “embedded” uit te voeren zonder dat de constructie verhoogd wordt en een kostenbesparend effect is dat het cunet niet hoeft te worden uitgegraven en de poeren niet hoeven te worden verwijderd. In het rapport Awareness wordt zelfs gesproken over 61 miljoen. Dit is niet ernst te nemen. Men zal dan toch op zijn minst een begin van een onderbouwing/berekening van die kosten moeten hebben gemaakt. Er is niet eens een begin gemaakt met een serieuze berekening. Uitdrukkelijk is vanuit de Denktank aan de HTM verzocht om de kosten van de correcte variant “paal naast poer” te berekenen. Dit is stelselmatig nagelaten en zelfs uitdrukkelijk afgewezen.

Verzoekers hebben het College verzocht de beweerde berekeningen openbaar te maken. Dit verzoek is afgewezen. Berekeningen van de variant als door verzoekers voorgesteld zijn volgens verzoekers helemaal niet gemaakt.

Er is geen onderzoek naar de haalbaarheid van deze variant geweest, terwijl over de kosten onaannemelijke uitlatingen zijn gedaan. Dit maakt de voorbereiding van het besluit bijzonder onzorgvuldig.

In zijn algemeenheid kan niet verlangd worden dat het College alle mogelijke alternatieven onderzoekt op haalbaarheid, maar in dit geval had dit wel op de weg van het College gelegen, nu hij de Denktank als adviesorgaan in het leven heeft geroepen, de gemeente zelf een leidende rol had in het overleg en het College de Raad over mogelijke haalbare alternatieven had voor te lichten.

De verklaring dat zonder een serieuze rekenkundige onderbouwing de variant van verzoekers wordt afgeserveerd als “te duur” geeft aanleiding dat deze voor de HTM wenselijke uitkomst kennelijk beoogd werd.

Bomen Effect Analyse (BEA)

Bij bouwplannen van veel minder ingrijpende aard, waarbij bestaande bomen in het geding zijn, hanteert de gemeente doorgaans de Bomen Effect Analyse (BEA). Deze werkwijze is opgenomen in het Handboek Openbare Ruimte.

HANDBOEK OPENBARE RUIMTE

- - het Handboek Openbare Ruimte stelt eisen aan de inrichting van de openbare ruimte en dient als maatstaf dient voor de inrichting van openbare ruimte;

Den Haag, 3 december 2013

Uit Handboek Openbare Ruimte: Beoordelingsformulier Haagse bomen

In het Handboek Openbare Ruimte is ook een beoordelingsformulier Haagse bomen opgenomen voortvloeiend uit RIS 166340 Initiatiefvoorstel Behoudenswaardige Bomen in Den Haag. Deze beoordeling geeft een eerste indicatie van de waarde van de bomen en geeft tijdig inzicht in eventuele mogelijkheden en beperkingen die relevant zijn voor het vervolgtraject van het plan.

Het ingevulde formulier “Planbeoordeling Haagse Bomen” vormt standaard een onderdeel van het projectdossier bij bouw- en reconstructieplannen waarbij bomen betrokken zijn.

Voorbeeld: Zo is er een BEA gemaakt voor de bomen aan de Toussaintkade in Den Haag.

Zorgvuldige belangenafweging brengt mee dat ook hier te doen. Een dergelijke analyse ontbreekt, waardoor tal van vraagpunten, die doorslaggevend zijn voor een verantwoorde keuze, achterwege zijn gebleven.

(aanvullend rapport C.M. Visser Bomenstichting over BEA)

Wordt de omgevingsvergunning voor Spoorvervanging verleend en uitgevoerd conform de bestektekeningen dan heeft dat onmiskenbaar tot gevolg dat bomen en nabije houtopstanden die volgens het College in de gekozen aanpak behouden blijven alsnog worden beschadigd en niet zullen overleven. Dat is dus niet overeenkomstig het plan van aanpak van het College.

Dit geldt ook voor de bomen die zullen worden terug geplant of de nieuwe bomen die zullen worden geplant, met name tussen de keerwanden tussen spoor en rijbaan in het Haagse deel.

Aldus zijn ingrijpende gevolgen en risico's van de keuze voor deze variant buiten beeld gebleven.

B&W stellen dat cliënten hun stellingen niet met een deskundigenadvies onderbouwen. De Bomenstichting is bij uitstek deskundig. Zij is al lange tijd adviseur van de gemeente. Om die reden nam zij ook deel aan de Denktank.

Zie QuickScan laten opstellen door Bert Maes: dé deskundige in Nederland op gebied van groen historisch erfgoed. Hij kwam tot de conclusie dat er waarschijnlijk nog genetische erfgoed aanwezig is uit de 17e en 18e eeuw in de vele opslag van Hollandse iepen. Plaatselijke exemplaren en groepen van de Eenstijlige meidoorn kunnen ook uit deze periode stammen, of als autochtoon spontaan gevestigd zijn. Verschillende bomen, lindes, iepen en eiken, van de oudste generatie stammen uit de tweede helft van de 19e eeuw. De 19e eeuwse beplanting levert het belangrijkste aandeel van het groene en monumentale karakter van de Scheveningseweg

Dat de bomen zo oud zijn kan de Bomenstichting Den Haag bevestigen door het tellen van jaarringen. Zo is er een beuk geveld van 190 jaar oud en enkele lindes van 155 jaar. Deze oude bomen staan aan de boszijde en zijn geveld om 40 jarige lindes te sparen. De minderheid vindt dit geen goede keuze. Overigens is de AVN (een van de partijen van de meerderheid van de DT) ook erg bedroefd dat zulke oude bomen zijn gerooid.

Bert Maes beveelt o.a. aan om 1. een uitgebreidere inventarisatie te laten verrichten van de cultuurhistorische waarde van de bomen en heesters. 2. Op grond daarvan de te behouden bomen en heesters in kaart brengen. 3. Nieuwe bomen opkweken uit het bestaande cultuurhistorische sortiment van de Scheveningseweg. 4. Het opstellen van een beplantingsvisie die recht doet aan de cultuurhistorische en ecologische waarde van de Scheveningseweg.

Verdergaand onderzoek naar de wenselijke methode had nu juist binnen de Denktank moeten plaatsvinden. Daartoe is geen gelegenheid geboden. De uitslag is bepaald door aannames die niet verder zijn onderzocht.

Stedelijke Hoofdstructuur – Wet natuurbescherming

Vrijwel de gehele spoortraject ligt in de Stedelijke Groene Hoofdstructuur (SGH). Het groengebied is in 1998 geplaatst onder de werking van de Boswet, thans Natuurbeschermingswet. Dit heeft het toenmalige college gedaan om bomen/bossen behalve middels de APV ook middels de Boswet/Natuurbeschermingswet een betere bescherming te bieden. De link met de digitale weergave is doorgemailed.

Zie raadsvoorstel rv 56 Dienst Stadsbeheer nr. 97031063, 24 februari 1998 :

Bos mag alleen aan zijn bosfunctie onttrokken worden indien voor deze functiewijziging een goedgekeurd bestemmingsplan vastgesteld is. Onder het begrip bos in het kader van de Boswet wordt verstaan: een houtopstand van meer dan 10 are of meer dan 20 bomen. Naast enkele specifieke uitzonderingen op deze regel, worden bomen op erven en in tuinen niet aangemerkt als bos. Bescherming vindt plaats door middel van een meldings- en herplantplicht. De herplantplicht heeft geen betrekking op dunningen. Gevelde opstanden moeten herplant of natuurlijk verjongd worden, binnen drie jaar, waardoor de duurzaamheid gehandhaafd blijft. Voorafgaand aan een velling geldt een meldingsplicht. Het areaal bos per locatie mag niet afnemen.

Uit Wet natuurbescherming:

Artikel 4.2

- **1**Het is verboden een houtopstand geheel of gedeeltelijk te vellen of te doen vellen, met uitzondering van het periodiek vellen van griend- of hakhout, zonder voorafgaande melding daarvan bij gedeputeerde staten.
- **2**Provinciale staten kunnen bij verordening regels stellen over de melding, bedoeld in het eerste lid. Deze regels kunnen in elk geval betrekking hebben op:
 - **a.**de gegevens die bij de melding worden verstrekt,
 - **b.**de termijn waarbinnen de melding wordt gedaan, en
 - **c.**de wijze waarop de melding wordt gedaan.
- **3**Gedeputeerde staten kunnen het vellen van houtopstanden telkens voor ten hoogste vijf jaar verbieden ter bescherming van bijzondere natuur- of landschapswaarden.

Artikel 4.3

- **1**Ingeval een houtopstand geheel of gedeeltelijk is gevelde, met uitzondering van het periodiek vellen van griend- of hakhout, of anderszins teniet is gegaan, draagt de rechthebbende zorg voor het op bosbouwkundig verantwoorde wijze herbeplanten van dezelfde grond binnen drie jaar na het vellen of tenietgaan van de houtopstand.
- **2**De rechthebbende vervangt binnen drie jaar na de herbeplanting, bedoeld in het eerste lid, herbeplanting die niet is aangeslagen.
- **3**Provinciale staten kunnen bij verordening regels stellen over de bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting, bedoeld in het eerste lid.
- **4**De rechthebbende, bedoeld in het eerste en tweede lid, is degene die krachtens eigendom of een beperkt recht het genot heeft van de grond.
- **5**Degene die de eigendom van grond, ten aanzien waarvan een plicht tot herbeplanting geldt op grond van het eerste of tweede lid, overdraagt, of een beperkt recht daarop vestigt of overdraagt, stelt de verkrijger op de hoogte van de plicht tot herbeplanting en neemt die plicht uitdrukkelijk op in de akte van levering.
(...)

Artikel 4.5

- **1**Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van [artikel 4.3, eerste en tweede lid](#), ten behoeve van herbeplanting op andere grond, indien de herbeplanting voldoet aan bij provinciale verordening gestelde regels.
- **2**De regels, bedoeld in het eerste lid, kunnen onder meer betrekking hebben op de kwaliteit, oppervlakte en locatie van de andere grond en de natuurwaarde van de gevelde houtopstand.
- **3**Onverminderd het eerste lid, kunnen gedeputeerde staten van [artikel 4.2, eerste lid](#), of [artikel 4.3, eerste, tweede of vijfde lid](#), ontheffing verlenen.
- **4**Provinciale staten kunnen bij verordening geheel of gedeeltelijk vrijstelling verlenen van [artikel 4.2, eerste lid](#), of [artikel 4.3, eerste, tweede of vijfde lid](#).

Een melding aan Gedeputeerde staten is niet bekend.

Ingevolge de in 2017 ingevoerde Wet natuurbescherming zijn de bepalingen van de Provinciale Verordening Zuid-Holland van kracht:

Artikel 7.2 Eisen aan herbeplanting

Van een bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting als bedoeld in artikel 4.3 van de wet is sprake indien:

1. de oppervlakte van de herplant ten minste even groot is als de gevelde oppervlakte;
2. de aan te brengen nieuwe beplanting kwalitatief en kwantitatief in een redelijke verhouding staat tot de gevelde of anderszins tenietgegane houtopstand;
3. de nieuwe houtopstand, gelet op de bodemkwaliteit en de waterhuishouding ter plaatse, kan uitgroeien tot een volwaardige en duurzame houtopstand;

Artikel 7.3 Eisen aan herbeplanting op andere gronden

Gedeputeerde Staten kunnen ontheffing verlenen van de verplichting tot herbeplanting van dezelfde grond als bedoeld in artikel 4.3, eerste en tweede lid, van de wet, ten behoeve van herbeplanting op andere grond, indien de andere grond:

1. onbeplant is en vrij van een herbeplantingsplicht als bedoeld in artikel 4.3 van de wet is;
2. vrij is van (natuur)compensatieverplichtingen, en;
3. geen wettelijke doelstelling kent die aan de herbeplanting in de weg staat.

In de verzochte vergunning wordt hierin niet voorzien. Zij zal dus niet ongewijzigd in stand kunnen blijven.

Ten onrechte ontbreekt een omgevingsvergunning voor de activiteit “bouwen”. Er wordt een ca 2 km lange aaneengesloten betonnen baan in de grond aangelegd. Zie beschouwing ir Drijver – prod. 25 aanvullende stukken.

Aantasting cultuur-historische waarden:

De kaarsrechte lijn, waar de Scheveningse Weg zo beroemd om is, wordt aangetast. Vanaf de nieuwe rotonde op de Duinstraat wordt de rails met een bocht 2,2 m richting boszijde gelegd. Verderop loopt de rails van Teldersweg naar Tolhuis taps toe naar de rijbaan en moet hij vervolgens met een bocht om het Tolhuis heen.

Bestaat nog belang bij dit bezwaarschrift met betrekking tot de bestaande bomen ?

De voorzieningenrechter heeft de kapvergunning met betrekking tot 9 boomnummers: 26, 27, 33, 34, 53, 68, 73, 86, 87. geschorst. Bomen 33 en 34 zullen niet gekapt worden.

Volgens het verweerschrift (p 10) is in augustus een nieuwe rapportage gevraagd n.a.v. de uitspraak van de voorzieningenrechter over de 9 bomen. Die rapportage is niet bekend. Er wordt van een aantal bomen gezegd dat ze niet verplantbaar zijn 'omdat het bewortelingspatroon ongeschikt is'. Dat moet wel uitgelegd worden.

Men gaat bij het beoordelen van een nieuwe aanpak van de 9 bomen van de rechter uit van de gekozen variant. Niet van andere mogelijkheden om bomen te behouden.
Het verweer zegt het historische karakter van de weg te behouden (p15). Dat is aantoonbaar niet juist.

De wethouder heeft in de raadscommissievergadering gezegd dat nieuwe bomen worden geplant van 6 meter hoogte (wethouder van Asten in de commissievergadering). Is een boom van 6 meter hoogte wel geschikt als hop-over? Als hop-over voor de vleermuizen zijn nu de oude veel hogere bomen aangewezen.

Van de 130 bomen waarvoor een kapvergunning is verleend staan er nog 71. Van de 71 dienen 21 bomen als hopovers, die vanaf 1 november gekapt mogen worden (26, 68, 69, 70, 73, 75, 304, 328, 327, 326, 325, 324, 312, 311, 308, 306, 305, 347, 346, 344, 343). Van die 21

zijn er 14 zieke kastanjes (69, 70, 75, 328, 326, 325, 324, 312, 311, 308, 306, 305, 347, 346)
Dus $71-14=57$ bomen moeten nog gerooid worden, die het behouden waard zijn.

Dat behoud kan alsnog als de variant “paal naast poer” wel wordt uitgewerkt

1. variant Paal naast poer alsnog uitwerken en correct berekenen en presenteren
2. variant Strengelspoor alsnog uitwerken en correct berekenen en presenteren
3. Verplanten van te kappen bomen
4. De bouten in de bestaande poeren vervangen. De poeren zelf zijn onaangetast.
Deze optie is ingegeven door een oud-HTM-medewerker

Verzocht wordt te adviseren de bezwaren alsnog gegrond te verklaren met veroordeling van het College in de kosten van rechtsbijstand.

Advocaat/gemachtigde.